

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 juni 2020
(OR. en)

9208/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0134(NLE)**

JAI 542
FRONT 183
VISA 72
SAN 221
MI 205
TRANS 286
COMIX 296

NOT

från: Ordförandeskapet
till: Delegationerna

Ärende: Rådets rekommendation om de tillfälliga restriktionerna för icke
nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa
restriktioner

2020/0134 (NLE)

RÅDETS REKOMMENDATION**om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU
och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och e och artikel 292 första och andra meningen,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 16 mars 2020 antog kommissionen ett meddelande¹, i vilket man rekommenderade tillfälliga restriktioner för icke nödvändiga resor från tredjeländer till EU+-området² i en månad. Den 17 mars 2020 enades EU:s stats- och regeringschefer om att genomföra de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor. Även de fyra Schengenassocierade länderna genomförde dem.
- (2) Den 26 mars 2020 enades Europeiska unionens stats- och regeringschefer om att tillämpa samordnade tillfälliga restriktioner för icke nödvändiga resor till EU till följd av covid-19-pandemin.

¹ COM(2020) 115, 16 mars 2020.

² ”EU+-området” omfattar alla Schengenmedlemsstater (inklusive Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien) samt de fyra Schengenassocierade länderna. Det omfattar även Irland och Förenade kungariket om de beslutar att ansluta sig.

- (3) Kommissionen antog två uppföljningsmeddelanden, den 8 april 2020³ respektive den 8 maj 2020⁴, i vilka man rekommenderade att restriktionerna för icke nödvändiga resor skulle förlängas med en månad. Alla Schengenmedlemsstater liksom de fyra Schengenassocierade länderna (nedan kallade *medlemsstaterna*) beslutade att genomföra förlängningarna; den senaste förlängningen gällde till och med den 15 juni 2020.
- (4) Den 15 april 2020 lade ordförandena för Europeiska kommissionen och Europeiska rådet fram en gemensam europeisk färdplan i riktning mot att lätta på åtgärderna mot covid-19⁵. I färdplanen fastställs ett tillvägagångssätt genom vilket de inre gränskontrollerna bör avskaffas på ett samordnat sätt, i två faser. Därefter bör de tillfälliga restriktionerna vid de yttre gränserna gradvis lättas och personer som inte är bosatta i EU återigen tillåtas att göra icke nödvändiga resor till EU. Reserestriktionerna vid de yttre gränserna bör avskaffas efter det att eller samtidigt som medlemsstaterna avskaffar kontrollerna vid de inre gränserna.
- (5) Samråden med medlemsstaterna bekräftade behovet av en ytterligare, kort förlängning av de befintliga restriktionerna vid de yttre gränserna och vikten av en samordnad strategi för att gradvis avskaffa dem.
- (6) Den 11 juni 2020 antog kommissionen ett meddelande⁶ med en rekommendation om att förlänga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU till och med den 30 juni 2020 och en strategi för att gradvis avskaffa restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU från och med den 1 juli 2020. Alla medlemsstater har genomfört den ytterligare förlängningen till och med den 30 juni.
- (7) Sedan dess har diskussioner förts mellan medlemsstaterna om vilka kriterier och vilken metod som ska användas.
- (8) Denna rekommendation påverkar inte medlemsstaternas ansvar för att fortsätta tillämpa artikel 6 i kodexen om Schengen gränserna⁷, i vilken inresevillkoren för tredjelandsmedborgare fastställs. Framför allt är medlemsstaterna fortsatt skyldiga att från fall till fall bedöma huruvida en tredjelandsmedborgare ska anses utgöra ett hot mot folkhälsan. I detta sammanhang bör medlemsstaterna säkerställa ett nära samarbete mellan gränsbevakningsmyndigheterna och transportföretagen.

³ COM(2020) 148, 8 april 2020.

⁴ COM(2020) 222, 8 maj 2020.

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/joint_eu_roadmap_lifting_covid19_containment_measures_sv.pdf

⁶ COM(2020) 399, 11 juni 2020.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (9) Gränskontroll är inte bara av intresse för den medlemsstat vid vars yttre gränser den utförs, utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat inre gränskontroll. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att de åtgärder som vidtas vid de yttre gränserna är samordnade, i syfte att säkerställa att Schengenområdet fungerar väl. Medlemsstaterna bör följaktligen börja avskaffa de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU på ett samordnat sätt. Som ett första steg bör detta gälla för personer som är bosatta i de tredjeländer som förtecknas i bilaga I till denna rekommendation. Denna förteckning bör uppdateras med jämna mellanrum.
- (10) Beslut om ett eventuellt avskaffande av restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU bör ta hänsyn till den epidemiologiska situationen inom EU, dvs. det genomsnittliga antalet covid-19-fall under de senaste 14 dagarna per 100 000 invånare.
- (11) Genom det internationella hälsoreglementet (IHR), som antogs av den 58:e Världshälsoförsamlingen den 23 maj 2005, förstärktes samordningen mellan de stater som är medlemmar i Världshälsoorganisationen (WHO), däribland samtliga unionsmedlemsstater, av beredskapen för och insatserna vid ett internationellt hot mot folkhälsan. I övervakningsramen för IHR fastställs den centrala kapacitet på folkhälsoområdet som ska upprätthållas av de stater som är medlemmar i WHO. De uppgifter som länderna regelbundet har rapporterat inom denna ram kan sammanställas till ett totalvärde som kan fungera som ett mått på den sammanlagda insatskapaciteten.
- (12) För att beslut om avskaffande av restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU ska bli verkningsfulla måste de verkställas av medlemsstaterna för alla yttre gränser på ett samordnat sätt. En medlemsstat bör inte unilateralt besluta att avskaffa restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU för ett visst tredjeland innan övriga medlemsstater på ett samordnat sätt har beslutat att avskaffa reserestriktionerna för det landet. Medlemsstaterna får dock, med full insyn, endast successivt avskaffa reserestriktionerna gentemot de länder som förtecknas i bilaga I.
- (13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna rekommendation är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna rekommendation, besluta huruvida landet ska genomföra den.

- (14) Denna rekommendation utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁸. Irland deltar därför inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (15) När det gäller Island och Norge utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG⁹.
- (16) När det gäller Schweiz utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG¹⁰ jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹¹.
- (17) När det gäller Liechtenstein utgör denna rekommendation, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket*, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG¹² jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹³.

⁸ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁰ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹² EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (18) Denna rekommendations rättsliga status, enligt skälen 13–17, påverkar inte behovet av att samtliga medlemsstater, för att Schengenområdet ska fungera korrekt, beslutar om att avskaffa restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU på ett samordnat sätt.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Medlemsstaterna bör gradvis avskaffa de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU från och med den 1 juli 2020 på ett samordnat sätt med avseende på personer som är bosatta i de tredjeländer som anges i bilaga I.

För att fastställa för vilka tredjeländer de nuvarande restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU bör avskaffas bör man tillämpa den metod och de kriterier som anges i kommissionens meddelande av den 11 juni 2020¹⁴ om den tredje bedömningen av tillämpningen av de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU. Dessa kriterier, som tillämpas kumulativt, avser den epidemiologiska situationen och åtgärderna för att begränsa spridningen, bland annat social distansering, samt ekonomiska och sociala överväganden.

2. När det gäller den epidemiologiska situationen bör de tredjeländer som anges i bilaga I uppfylla i synnerhet följande kriterier:
 - Nära eller lägre än EU-genomsnittet, per den 15 juni 2020, när det gäller nya covid-19-fall under de senaste 14 dagarna per 100 000 invånare.
 - Ett stabilt eller sjunkande antal nya fall under samma period jämfört med de föregående 14 dagarna.
 - Den övergripande hanteringen av covid-19, med beaktande av tillgängliga uppgifter om t.ex. testning, övervakning, kontaktspårning, begränsning av smittspridning, behandling och rapportering samt de tillgängliga uppgifternas och datakällornas tillförlitlighet och, om så krävs, det sammanlagda genomsnittliga värdet för alla dimensioner i det internationella hälsoreglementet (IHR). Även uppgifter som EU-delegationerna lämnar på grundval av den checklista som bifogats meddelandet av den 11 juni 2020 bör beaktas.
3. När beslut fattas om huruvida de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU gäller för en tredjelandsmedborgare, bör bosättning i ett tredjeland som inte längre omfattas av restriktionerna för icke nödvändiga resor vara den avgörande faktorn (och inte medborgarskap).

¹⁴ COM(2020) 399, 11 juni 2020.

4. Förteckningen över tredjeländer i bilaga I bör ses över varannan vecka och allt efter omständigheterna uppdateras av rådet efter nära samråd med kommissionen och berörda EU-byråer och EU-organ till följd av en samlad bedömning på grundval av den metod, de kriterier och de uppgifter som avses i punkt 2.

Reserestriktioner får helt eller delvis avskaffas eller återinföras för ett visst tredjeland som redan förtecknas i bilaga I, i enlighet med ändringar av vissa av villkoren ovan och, som en följd av detta, av bedömningen av den epidemiologiska situationen. Ett snabbt beslutsfattande bör tillämpas om situationen i ett tredjeland snabbt förvärras.

5. Om ett tredjeland fortfarande omfattas av tillfälliga reserestriktioner bör följande kategorier av personer undantas från reserestriktionerna, oberoende av syftet med resan:

- a) Unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget och tredjelandsmedborgare som enligt avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de berörda tredjeländerna, å andra sidan, åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare samt deras respektive familjemedlemmar¹⁵.
- b) Tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta i enlighet med direktivet om varaktigt bosatta¹⁶ och personer som härleder sin uppehållsrätt från andra EU-direktiv eller nationell lagstiftning eller som innehar nationella viseringar för längre vistelse samt deras respektive familjemedlemmar.

Medlemsstaterna kan emellertid vidta lämpliga åtgärder, t.ex. att kräva att sådana personer självvisolerar sig eller vidtar liknande åtgärder när de återvänder från ett tredjeland som ännu omfattas av de tillfälliga reserestriktionerna, förutsatt att de ställer samma krav på sina egna medborgare.

Nödvändiga resor bör dessutom vara tillåtna för de särskilda kategorier av resenärer som har en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov som anges i bilaga II¹⁷.

Medlemsstaterna får införa ytterligare säkerhetsåtgärder för dessa resenärer, särskilt när deras resa har sitt ursprung i en högriskregion.

Den förteckning över särskilda kategorier av resenärer som har en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov i enlighet med bilaga II kan ses över av rådet, i nära samråd med kommissionen, beroende på sociala och ekonomiska överväganden samt på den samlade bedömningen av hur den epidemiologiska situationen utvecklas, på grundval av den metod, de kriterier och de uppgifter som avses ovan.

¹⁵ Enligt definitionen i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹⁶ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

¹⁷ [Se även kommissionens meddelanden av den 16 mars (COM (2020) 115) och av den 11 juni 2020 (COM (2020) 399) samt vägledningen av den 30 mars 2020 (C (2020) 2050, 30 mars 2020).]

6. För att avskaffa de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU med avseende på de tredjeländer som förtecknas i bilaga I, bör även ömsesidigheten beaktas med jämna mellanrum och i varje enskilt fall.
7. En medlemsstat bör inte besluta om avskaffande av restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU för ett visst tredjeland innan avskaffandet av restriktionerna har samordnats i enlighet med denna rekommendation.
8. Personer bosatta i Andorra, Monaco, San Marino och Vatikanstaten bör vid tillämpning av denna rekommendation betraktas som personer bosatta i EU.
9. Denna rekommendation bör genomföras av alla medlemsstater vid alla yttre gränser.

Utfärdad i Bryssel

*På rådets vägnar
Ordförande*

Bilaga I

Tredjeländer vars invånare inte bör påverkas av tillfälliga restriktioner vid de yttre gränserna för icke nödvändiga resor till EU

1. ALGERIET
2. AUSTRALIEN
3. KANADA
4. GEORGIEN
5. JAPAN
6. MONTENEGRO
7. MAROCKO
8. NYA ZEELAND
9. RWANDA
10. SERBIEN
11. SYDKOREA
12. THAILAND
13. TUNISIEN
14. URUGUAY

15. KINA*

* med förbehåll för bekräftelse om ömsesidighet

Bilaga II

Särskilda kategorier av resenärer som har en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov:

- i. Hälso- och sjukvårdspersonal, forskare inom hälso- och sjukvård samt personal inom äldreomsorgen.
- ii. Gränsarbetare.
- iii. Säsongsarbetare inom jordbruket.
- iv. Transportpersonal.
- v. Diplomater, personal vid internationella organisationer och personer som bjudits in av internationella organisationer och vars fysiska närvaro krävs för att dessa organisationer ska fungera väl, militär personal och biståndsarbetare och civilskyddspersonal när de utför sina uppgifter.
- vi. Transitpassagerare.
- vii. Passagerare som reser av tvingande familjeskäl.
- viii. Sjöfolk.
- ix. Personer i behov av internationellt skydd eller som har andra humanitära skäl.
- x. Tredjelandsmedborgare som reser för studier.
- xi. Högkvalificerade arbetstagare från tredjeland om deras arbetsinsats är nödvändig ur ett ekonomiskt perspektiv och arbetet inte kan skjutas upp eller utföras utomlands.